

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.7.2019 r.
COM(2019) 348 final

2019/0160 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Przejściowej umowy o partnerstwie
gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej
strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia listy
arbitrów**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej („Unia”) w ramach Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony („umowa”)¹, w odniesieniu do planowanego przyjęcia listy osób chcących i mogących pełnić rolę arbitra.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Przejściowa umowa o partnerstwie gospodarczym UE–Afryka Środkowa

Celem umowy jest określenie wstępnych ram dla pełnej regionalnej umowy o partnerstwie gospodarczym zgodnie z umową z Kotonu. W skład strony Środkowoafrykańskiej wchodzi w chwili obecnej Republika Kamerunu. Umowa jest stosowana tymczasowo od dnia 4 sierpnia 2014 r.

2.2. Komitet UPG

Komitet UPG jest wspólnym organem instytucjonalnym umowy. W art. 92 umowy przewidziano, że Komitet UPG jest odpowiedzialny za zarządzanie wszystkimi dziedzinami objętymi tą umową i za realizację wszystkich zadań, o których w niej mowa. Komitet UPG podejmuje decyzje w drodze konsensusu. Funkcjonowanie Komitetu UPG jest opisane w regulaminie wewnętrznym².

2.3. Akt planowany przez Komitet UPG

Na piątym posiedzeniu w dniu [data] r. Komitet UPG ma przyjąć decyzję dotyczącą przyjęcia listy arbitrów („planowany akt”) zgodnie z art. 85 umowy.

Art. 85 ust. 1 umowy przewiduje, że „Komitet UPG utworzy listę 15 osób chcących i mogących pełnić rolę arbitra. ”

Celem planowanego aktu jest ustanowienie listy piętnastu osób, które mogą pełnić rolę arbitrów w ramach procedury rozstrzygania sporów zgodnie z tytułem VI umowy. Przyjęcie tej listy jest zasadniczym elementem nadającym charakter operacyjny postanowieniom umowy dotyczącym zapobiegania sporom i ich rozstrzygania.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

W niniejszym wniosku dotyczącym decyzji Rady określono stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony, w odniesieniu do ustanowienia listy osób chcących i mogących pełnić rolę arbitra na mocy art. 85 umowy.

¹ Dz.U. L 57 z 28.2.2009, s. 2.

² Dz.U. L 17 z 21.1.2017, s. 46.

Strony umowy uzgodniły niniejszy projekt decyzji, parafowały go na czwartym posiedzeniu Komitetu UPG w dniach 18 i 19 lutego 2019 r. i, z zastrzeżeniem procedur decyzyjnych w Unii Europejskiej, powinny go przyjąć na następnym posiedzeniu Komitetu UPG, które ma odbyć się pod koniec 2019 r.

Niniejsza decyzja jest konieczna do nadania skuteczności postanowieniom umowy zawartym w tytule VI dotyczącym zapobiegania sporom i ich rozstrzygania, a tym samym dla zapewnienia prawidłowego stosowania umowy.

4. PROCEDURALNA PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Komitet UPG jest organem ustanowionym na mocy umowy, tj. w tym przypadku Przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony.

Akt, który Komitet UPG ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 85 umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na mocy art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.2.2. *Zastosowanie w niniejszym przypadku*

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się w szczególności do wspólnej polityki handlowej. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. **Wniosek**

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu UPG, ustanowionego na mocy Przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia listy arbitrów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając Przejściową umowę o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a stroną Środkowoafrykańską, z drugiej strony („umowa”)⁴,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa została zawarta w imieniu Unii Europejskiej („Unia”) decyzją 2009/152/WE⁵ i jest tymczasowo stosowana od dnia 4 sierpnia 2014 r.
- (2) Zgodnie z art. 85 ust. 1 umowy Komitet UPG utworzy listę osób chcących i mogących pełnić rolę arbitra.
- (3) Komitet UPG na dorocznym posiedzeniu w dniu [data] r. ma przyjąć decyzję ustanawiającą listę osób chcących i mogących pełnić rolę arbitra.
- (4) Należy określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu UPG, ponieważ planowana decyzja będzie wiążąca dla Unii.
- (5) Ustanowienie listy osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów przewiduje się w art. 85 ust. 1 umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu UPG, opiera się na projekcie decyzji Komitetu UPG dotyczącej listy osób chcących i mogących pełnić rolę arbitrów, który załączony jest do niniejszej decyzji.

⁴ Dz.U. L 57 z 28.2.2009, s. 2.

⁵ Dz.U. L 57 z 28.2.2009, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*